

N:o 181.

Af herr **L. P. Mallmin m. fl.**, om tillägg till §§ 27 och 52
i Kongl. Maj:ts förslag till ny värnpligtslag.

En ny härordning med väsentligt ökad värnpligt kommer att ställa stora kraf på landets materiella resurser. De direkta utgifterna härför — tunga i och för sig — blifva dock dubbelt känbara, om vilkoren för landets produktion i någon väsentlig grad försämras. Så blir onekligen förhållandet med jordbruket, som af naturen är hänvisadt till ett intensiyt arbete under viss årstid. Enligt Kongl. Maj:ts förslag till ny härordning skulle dess bedrifvande blifva ytterligare betungadt genom utkommendering af ända till 3-årsklasser under det egentliga skördearbetet, och då tider af blomstrande industri och stark skogsafverkning m. m. ännu en gång torde återkomma och i första hand draga till sig arbetskrafter, ser landtbrukaren med bekymmer stundande dagar. Äfven behovet af ungt och billigt folk för den värfvade delen af armén torde nog komma att till största delen fyllas från jordbrukets arbetarestam.

Under sådana förhållanden måste det framstå som en bjudande pligt för oss, som stå jordbruket nära, att vederbörligen beakta sådant och beakta det i tid. Det gäller landets på en gång största, men vanskligaste och likafullt viktigaste handtering — vår modernäring. Att uteslutande aktgifva på de militära krafven och falla undan för dem, torde ej vara tillrådligt; snarare borde väl de militära fordringarne söka anpassa sig efter de faktiska förhållandena. Och dessa visa på, att jordbruket behöfver så många armar, som kunna skaffas under skörden.

Redan då 22 dagars regementsmöte förlades till skördetiden, uttalades inom Riksdagen allvarliga föreställningar häremot, och Riksdagen beslöt att hos Kongl. Maj:t begära en undersökning. Flertalet militära auktoriteter tyckte visserligen, att det var bäst som det var, men det uttalades dock af icke mindre än 7 af det hörda militärbefälet, att det kunde beredas andra möjligheter. Det är dessa möjligheter vi måste taga vara på, och

vi nödgas yrka på deras pröfvande. Vårt land är tyvärr fattigt både på folk och kapital, och det gäller att rätt begagna båda delarne.

Att göra värnpligtsidén populär genom att söka bibringa ökad undervisning i allmänna ämnen samtidigt med de militära, är en god tanke; men man kan också göra värnpligtstiden populär genom att ej utan yttersta nödtvång skära bort några af de viktigaste existensvilkoren. Svenska folket och försvaret kunna båda i längden blott vinna derpå.

Med tanken härpå nödgas vi motsätta oss den punkt i Kongl. Maj:ts förslag till ny värnpligtslag, §§ 27 och 52, som lemna Konungen oinskränkt rätt att förordna om tjänstgöringstidens förläggning. Nödvändiggör detta lagbestämmelser om rättighet att för militäröfningar beträda enskild mark mot ersättning i vederbörlig ordning, så vilja vi naturligen ej motsätta oss införandet af dylika.

Med stöd af det sagda våga vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta ett tillägg till värnpligtslagens §§ 27 och 52 af i sak följande lydelse:

»Repetitionsöfning må ej förläggas mellan den 10 juli och den 10 september».

Vederbörande utskott torde bättre affatta ordalydelsen och inpassa stycket.

Stockholm den 20 april 1901.

<i>L. P. Mallmin.</i>	<i>O. W. Redelius.</i>	<i>Karl Björkman.</i>
<i>Nils Olsson.</i>	<i>Fr. Pettersson.</i>	<i>W. Lundin.</i>
<i>J. E. Ericsson.</i>	<i>Oscar Lindewall.</i>	<i>Oscar Larsson.</i>
<i>Gustaf Andersson.</i>	<i>Wilh. Andersson.</i>	<i>S. M. Petersson.</i>
<i>C. W. Hultstein.</i>	<i>A. P. Gustafsson.</i>	<i>E. L. M. Hedin i Torp.</i>
<i>Karl Hultkrantz.</i>	<i>C. Bergström.</i>	<i>Nils Hanson.</i>
<i>Adolf Ericson.</i>	<i>F. Andersson.</i>	<i>Ivar Månsson.</i>
<i>E. Åkerlund.</i>	<i>Elof Nilsson.</i>	<i>J. Johanson, Valared.</i>
<i>B. Dahlgren.</i>	<i>Gust. Odqvist.</i>	<i>Karl Ludv. Johansson.</i>
<i>O. H. Svensson.</i>	<i>P. Törnqvist.</i>	<i>A. J. Högstedt.</i>
	<i>Nils Svensson.</i>	